

Володимир Онацький, заступник директора з навчальної роботи спеціалізованої школи №23 з поглибленим вивченням англійської мови Деснянського району міста Києва

Освітній процес в умовах карантину: від аналізу нормативів до побудови моделі роботи

(Нотатки до педради)

Аналіз чинного законодавства свідчить про те, що за організацію освітнього процесу в школі відповідає сама школа, при цьому основні рішення приймаються педагогічною радою та затверджуються наказом директора. Від того, які ми визначимо пріоритети в нашій діяльності, залежить і комплекс заходів, що необхідно здійснити:

- найголовніше – це безпека учасників освітнього процесу;
- забезпечення засвоєння учнями знань, набуття вмінь, формування компетенцій, які визначені у Державних стандартах та навчальних програмах;
- забезпечення соціалізації дітей;
- уникнення перевантаження дітей для збереження їхньої імунної системи;
- уникнення скупчення дітей.

Нам не підходить переважна більшість запропонованих моделей, бо 90 відсотків учнів перебувають у школі з 8.30 і до 18.00, адже школа працює в режимі повного дня. Особлива увага при цьому буде приділена учням перших класів, які тільки-но починають шкільне життя. Ми будемо формувати класні колективи за принципом «клас-група». Упродовж дня, окрім навчальних предметів, які викладатимуться у відповідності до рекомендацій МОН, у дітей буде додаткова прогулянка після другого уроку, можливі заняття гуртків заняття, бо гуртки будемо формувати на базі класів (по 15 учнів у гуртку).

При цьому нормативна база щодо фінансування залишається незмінною, а поділ на підгрупи здійснюється, як і раніше, відповідно до наказу МОН #128 за 2002 рік.

Через рішення педради навчальні заклади реалізують своє право на автономію затверджується не лише порядок входу-виходу до школи, допуску батьків до навчального закладу, закріплення класів за кабінетами, режим харчування, групи продовженого дня, але й багато інших питань.

Наприклад, педагогічна рада затверджує Освітню програму навчального закладу, яка хоч і складається на основі типових нормативних документів, однак дозволяє робити перерозподіл навчального навантаження до 15 відсотків від загальної кількості навчальних годин у класі. Тобто по кожному класу можна коригувати збільшення-зменшення кількості часу на вивчення того чи іншого предмета, в залежності від потреб учнів та умов здійснення освітнього процесу в теперішніх умовах. Головне при цьому пам'ятати про гранічно допустиме навантаження учнів.

Важливим при розробці стратегії освітнього процесу в закладі є раціональне поєднання різних форм навчання: очної, дистанційної, змішаної. Тут також немає одного рецепта на всіх.

Хтось розуміє змішане навчання як таке, що полягає в очному навчанні поки школа не закрита на карантин, і в дистанційному, коли потрапила до червоної зони.

Для інших змішане навчання – це скорочення уроків в класах до 30 хвилин, а за рахунок різниці, яка залишається (до 15 хвилин від кожного уроку) проводяться періодично онлайн консультації.

Є ще один варіант змішаного навчання, яке запропоновано вчителями. Воно полягає в тому, що половина класу присутня на уроці, а інші діти знаходяться вдома і спостерігають за уроком через інтернет. При цьому вчитель і урок проводить у класі, і ретранслює його: в одній руці селфі-палка, в іншій – крейда.

За відсутності технічних засобів, дехто пропонує, щоб частина класу виконувала якісь завдання вдома самостійно, а частина дітей була присутня в класі, наступного дня групи змінюються.

Відверто: жоден з запропонованих варіантів я б не пропонував би педраді для затвердження. Я проти скорочення тривалості уроків. Натомість, збільшив би кожну перерву до 20 хвилин. При цьому половину перерви учні знаходяться в класі, а половину – в коридорі, у той час, коли діти в коридорі, здійснюється провітрювання класів. Таким чином, забезпечується асинхронне перебування учнів в коридорах і не потребує асинхронного проведення уроків.

Опоненти можуть зауважити, що таке збільшення перерв автоматично збільшить тривалість перебування дітей у школі. Ось тут і варто застосувати змішане навчання. Наприклад, з позиції безпеки уроки інформатики не можуть проводитись в закладі освіти з використанням шкільного обладнання, бо це потребує їх постійної дезінфекції. Тому ці уроки можна проводити дистанційно, коли учні будуть вдома працювати за власними комп'ютерами. Також на дистанційне навчання можна перевести і частину уроків фізкультури, або інших. Це буде реально відповідати і вимогам часу, і потребам учнів.

Ще один момент, який заслуговує на увагу в теперішніх умовах, - це проведення уроків парами. Багато шкіл практикують це вже давно, хоча офіційні санітарні норми висувають певні обмеження. Але з позиції безпеки, зменшення контактів вчителів та учнів виправдовує проведення уроків парами.

Поділюсь також ідеєю щодо пересування по школі при поділі груп на уроках мови: одна група залишається у великому кабінеті, закріпленому за класом, а інша переходить до спеціалізованого кабінету після дзвоника на урок, коли коридори вільні, і повертається назад за кілька хвилин до закінчення уроку, коли в коридорах ще не відпочивають діти.

Дехто з вчителів англійської мови наполягає на використанні лінгафонного обладнання. Використання такого обладнання можливе лише за умови його дезінфекції після кожного учня. Навряд чи ми зможемо це забезпечити, а тому використовуватись лінгафонне обладнання мабуть не буде.

Школа може забезпечити харчування учнів у їдальні відповідно до приписів головного санітарного лікаря: не більше 4 дітей за столом, відстань між столами 1.5 метри, відповідна санітарна обробка поверхонь, вологе прибирання та провітрювання.

Ті умови, в яких ми будемо працювати, дають можливість школам використати усі свої можливості, а також вчителям проявити ініціативу для покращення освітнього процесу.